

Arrest

nr. 211 211 van 18 oktober 2018
in de zaken RvV X / IV en RvV X

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 17 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat A. HENDRICKX verschijnt en die tevens de eerste verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoeker als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en op 12 januari 1992 geboren in Luanda. U vervulde het secundair onderwijs in september 2012 en in november 2012 vatte u een militaire training aan in de provincie Bengo, samen met uw neef, F.(...) S.(...) J.(...) (CG X). Na de militaire training werd u ingedeeld bij het bataljon 'Apoio e serviço' ('ondersteuning en dienst'), net zoals uw neef, maar elk bij een ander peloton. Jullie werden bijna twee jaar in Luanda gestationeerd, om

dan naar Huambo overgeplaatst te worden om een opleiding te volgen. Tijdens deze opleiding moesten jullie op missie naar de Sumi berg, om te assisteren bij de arrestatie van sekteleider Kalupeteka, op 16 april 2015. De arrestatie mondde echter uit in een bloedbad, waarbij veel meer mensen omkwamen dan de overheid wil laten uitschijnen. U werd gedwongen om te schieten om te vermijden dat u zelf zou omkomen. Deze gebeurtenis maakte een sterke indruk op u. Na de interventie werd de opleiding verder gezet. Na zes maanden opleiding werd u overgeplaatst naar Lobito, in de provincie Benguela. Sinds het bloedbad op de Sumi berg vonden er veel manifestaties plaats en in Lobito werden jullie als militairen ingezet om deze manifestaties te beletten. Zelf moet u met uw peloton ook één keer een manifestatie neerslaan in Lobito, aan de wijk Primere di maio (1 mei wijk). Ongeveer een maand later, op 28 maart 2016, besluit u om zelf met enkele collega-militairen deel te nemen aan een manifestatie tegen de veroordeling van 17 activisten. Jullie begeven zich naar de plaats van de manifestatie, het provinciehuis in Benguela, maar worden gearresteerd nog voor jullie het provinciehuis bereikt hebben. Na uw arrestatie wordt u dezelfde dag overgebracht naar uw militaire eenheid, waar u nog 14 maanden wordt vastgehouden, tot u zich kan vrijkopen. Uw neef, die met u gearresteerd en opgesloten werd, koopt zich eveneens vrij en samen duiken jullie onder bij uw zus in Luanda, wijk Cazenga. Op 1 oktober 2017 vertrokken jullie per vliegtuig van Luanda naar Kinshasa en vervolgens naar België. U kwam de volgende dag in België aan en verzocht de Belgische instanties op 5 oktober 2017 om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt deelgenomen te hebben aan een gezamenlijke operatie van leger en politie op 16 april 2015, waarbij sekteleider Kalupeteka gearresteerd werd op de Sumi Berg in Huambo (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met N.(...)Y.(...) D.(...) van 25/5/2018 (hierna N.(...)), p. 20-22). U stelt verder gearresteerd en vastgehouden te zijn geweest naar aanleiding van uw deelname aan een manifestatie op 28 maart 2016, samen met uw neef (N.(...), p. 13, 14). Omdat jullie zich vrijkochten en dus niet officieel werden vrijgelaten, worden jullie nog gezocht en kunnen jullie niet terugkeren naar Angola (N.(...), p. 25, 26).

Met betrekking tot uw beweerde arrestatie op 28 maart 2016 en de daaropvolgende detentie, kunnen echter de volgende bemerkingen gemaakt worden.

U verklaart dat u op 28 maart 2016 met vijf collega militairen wou deelnemen aan een manifestatie in Benguela, tegen de veroordeling van 17 activisten (in de Angolese pers ook gekend als 15+2) (N.(...), p. 14, 16). Met vijf militairen in totaal, uzelf, uw neef en drie anderen, bevonden jullie zich buiten de kazerne op het moment dat er in Lobito gemobiliseerd werd om in Benguela aan het provinciehuis te gaan manifesteren (N.(...), p. 16). Nochtans was één van jullie taken als militair juist het neerslaan van dergelijke manifestaties (N.(...), p. 13). Er mag dan ook verondersteld worden dat u op de hoogte was enerzijds van de gevaren van het deelnemen aan dergelijke manifestaties op zich en anderzijds van het bijkomende gevaar dat u liep om als militair deel te nemen aan protesten die u volgens uw opdracht moest helpen neerslaan. Uw deelname kon dus mogelijk aanzien worden als insubordinatie. U erkent ook dat een deelname aan dergelijke manifestatie risico's inhield (N.(...), p. 17, 18). Desondanks zouden jullie met vijf militairen in totaal, uzelf, uw neef, Alfonso, Toizé (fonetisch) en nog iemand, besloten hebben om samen deel te nemen. U stelt dat jullie veel tijd samen doorbrachten en dezelfde ideeën deelden. (N.(...), p. 16.) Op 28 maart reden jullie vijven mee met een vriend van Toizé richting Benguela, om tenslotte uit te stappen op de hoofdweg en richting het hoofdkwartier van de provinciale regering te stappen (N.(...), p. 17). Jullie werden allen gearresteerd en Toizé overleefde zijn arrestatie niet, hij overleed enkele maanden voor jullie zich konden vrijkopen (N.(...), p. 18, 19). **Het is dan ook**

erg verbazingwekkend dat u zich de naam van één van de vier personen, die samen met u hun leven waagden door deel te nemen aan deze manifestatie, **niet meer herinnert** (N.(...), p. 16). Zeker aangezien u eerder stelde dat jullie veel tijd samen doorbrachten en ongeveer dezelfde ideeën deelden (N.(...), p. 16).

Wanneer uw verklaringen bovendien worden vergeleken met die van uw neef, blijkt duidelijk dat jullie getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen. In grote lijnen komen jullie verklaringen immers overeen, maar met betrekking tot enkele cruciale details spreken jullie elkaar tegen. Zo spreekt uw neef tijdens zijn eerste gehoor voor het CGVS over vijf of zes militairen in totaal, met wie jullie deelnamen aan de manifestatie (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met F.(...) Sergio Joao van 2/2/2018 (hierna F.(...) 1), p. 23). Hij slaagt er aanvankelijk slechts in de naam To'ze (fonetisch) te noemen, de persoon die (ook volgens uw verklaringen) overleed in het hospitaal (F.(...) 1, p. 23). Na aandringen noemt hij nog de namen Simao en Joao (F.(...) 1, p. 23), twee namen die u eigenaardig genoeg niet vermeldt. De naam Alfonso, volgens u de vierde deelnemer, noemt hij tijdens zijn eerste gehoor in het geheel niet. Tijdens zijn tweede gehoor spreekt uw neef consequent over zes militairen (jullie inclusief) met wie jullie aan de manifestatie deelnamen (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met F.(...) Sergio Joao van 25/5/2018 (hierna F.(...) 2), p. 5, 13). Hij noemt nu To'ze (fonetisch), Alfonso, Simao en Joao als de militairen met wie jullie deelnamen en heel de tijd samen bleven (F.(...) 2, p. 13). Zowel To'ze als Alfonso zouden in hetzelfde peloton als hijzelf gezeten hebben (en dus in dezelfde compagnie als u beiden) (F.(...) 2, p. 5, N.(...), p. 7). Uzelf spreekt echter pas over een Joao op het moment dat u verklaringen aflegt over jullie vrijlating en stelt dan dat een zekere Joao samen met jullie werd vrijgelaten. U verklaart dat deze Joao in dezelfde eenheid zat en ook deelnam aan de manifestatie, maar dat u dit pas in cel ontdekte (waardoor het dus niet over één van de militairen met wie u samen deelnam kan gaan) (N.(...), p. 19). Samen met u, uw neef en Joao, werd ook Alfonso vrijgelaten, en dit betreft volgens u wel degelijk de Alfonso die besloot samen met jullie deel te nemen (N.(...), p. 19). Uw neef stelt eveneens dat jullie met vier tegelijk vrijkwamen, maar ontkent dan weer dat Alfonso samen met jullie werd vrijgelaten, Alfonso zou volgens hem pas later vrijgekomen zijn (F.(...) 2, p. 15). Alfonso was volgens u bovendien enkel bij dezelfde eenheid, en dus van een andere compagnie (N.(...), p. 7, 17), terwijl uw neef stelt dat hij in hetzelfde peloton zat als hij (F.(...) 2, p. 5) (en dus in dezelfde compagnie als u (N.(...), p. 7, 8)).

Ook met betrekking tot andere details over jullie deelname aan de manifestatie van 28 maart komen jullie verklaringen niet overeen. Zo stelt uw neef dat de bedoeling op 28 maart was dat er zou samengekomen worden op de plaats waar de regering zit, namelijk in het centrum van de stad Lobito (F.(...) 1, p. 22). Hij stelt vervolgens dat jullie daar in het centrum gearresteerd werden, op de plaats waar de manifestatie plaatsvond, dicht bij het provinciehuis (F.(...) 1, p. 25). U stelt echter dat de manifestatie plaats zou vinden aan het provinciehuis te Benguela, waar jullie vanuit Lobito naartoe reden met een vriend van Toizé (N.(...), p. 14, 15, 17). Op de hoofdweg richting het provinciehuis zouden jullie uitgestapt zijn en te voet verder gegaan. Jullie werden na de middag gearresteerd in Benguela, nog voor jullie aan het overheidsgebouw kwamen (N.(...), p. 17, 18). Jullie werden aanvankelijk met 3 gearresteerd - u, uw neef en Toizé – en kwamen de andere twee pas opnieuw tegen in de cel (N.(...), p. 18).

Concluderend kan dus gesteld worden **dat jullie verklaringen uiteen lopen zowel met betrekking tot het aantal personen met wie jullie aan de manifestatie deelnamen, als met betrekking tot de plaats waar de manifestatie zou gehouden worden**, beide essentiële elementen waarvan men zou verwachten dat jullie er coherente en gedetailleerde verklaringen over zouden kunnen afleggen. Ook met betrekking de vrijlating van u, uw neef en twee andere personen, lopen jullie verklaringen uiteen.

Verder zijn uw eigen verklaringen niet coherent met betrekking tot uw arrestatie, zo verklaart u aanvankelijk dat u de dag na uw arrestatie werd overgedragen aan uw eenheid (N.(...), p. 13), terwijl u later in het gehoor verklaart dezelfde dag al naar uw eenheid te zijn overgebracht (N.(...), p. 18). Met betrekking tot het moment waarop jullie bevestiging kregen dat jullie nog gezocht werden door de Angolese autoriteiten, na jullie ontsnapping uit detentie, lopen jullie verklaringen opnieuw uiteen. Zo stelt u dat u in Angola veronderstelde dat u nog gezocht werd, aangezien men niet uit de gevangenis kan ontsnappen zonder gezocht te worden. Om die reden doken jullie onder bij uw zus. Pas in België verkreeg u effectief zekerheid dat men u inderdaad zocht, van ex-collega's hoorde u immers dat uw naam verspreid werd naar verschillende militaire bases. (N.(...), p. 25.) Uw neef stelt dan weer dat jullie in Luanda (Angola) reeds contact hadden met collega's en hoorden dat men naar jullie op zoek was, volgens hem de reden waarom jullie onderdoken bij uw zus (F.(...) 1, p. 29). Aangezien jullie

beweren samen opgesloten te zijn geweest, zich samen vrijgekocht te hebben en samen ondergedoken te zijn, kan niet worden ingezien hoe jullie verklaringen op dit vlak van elkaar kunnen verschillen.

Tijdens uw periode in Huambo zouden uw neef en uzelf gemobiliseerd zijn om de arrestatie van sekteleider Kalupeteka te ondersteunen, een missie die ontaarde in een bloedbad (N.(...), p. 13 en F.(...) 1, p.13) (zie ook informatie toegevoegd aan de groene map in het administratief dossier). Over de opleiding die jullie in Huambo moesten volgen lopen jullie verklaringen eveneens uit elkaar, **waardoor sterke vragen rijzen bij jullie bewering in Huambo gestationeerd te zijn geweest, en dus eveneens bij jullie bewering er deelgenomen te hebben aan de arrestatie van Kalupeteka.** Zo verklaart u dat u zes maanden in Huambo verbleef en er zes maanden lang een opleiding volgde. De opleiding was bezig toen jullie plots op missie moesten om Kalupeteka te arresteren en de opleiding liep nadien gewoon verder. Er werden drie dagen per week lessen georganiseerd en u werd ook geëvalueerd tijdens het uitvoeren van manoeuvres. U bevestigt voorts dat uw neef eveneens deelnam aan deze opleiding. (N.(...), p. 22.) Uw neef verklaart echter dat jullie inderdaad naar Huambo gingen om een opleiding te volgen. Hij stelt dat deze opleiding 3 maanden zou duren, maar uiteindelijk niet heeft plaatsgevonden. (F.(...) 1, p. 12, 14.) Tijdens zijn tweede gehoor op het CGVS herhaalt uw neef dat jullie zaten te wachten tot de opleiding zou plaatsvinden op het moment dat jullie op missie gestuurd werden om Kalopeteka te arresteren (F.(...) 2, p. 5).

Met betrekking tot de militaire training die jullie in Bengo gevolgd zouden hebben kan tenslotte opgemerkt worden dat volgens uw verklaringen uw neef en uzelf in hetzelfde bataljon en dezelfde compagnie zaten, maar in een verschillende peloton (N.(...), p. 7). Uw neef stelt echter dat jullie samen in het tweede bataljon zaten, maar in een andere compagnie en in een ander peloton (F.(...) 1, p. 11). Ook stelt u dat jullie zes dagen per week opleiding hadden van 's morgens tot 's avonds (N.(...), p. 7), terwijl uw neef verklaart dat jullie op zaterdag slechts een halve dag training hadden (F.(...) 1, p. 10).

Bijgevolg kunnen niet enkel de beweerde vervolgingsfeiten weerlegd worden, maar toonden jullie evenmin aan samen in het leger te zijn geweest, noch samen gedeserteerd te zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een identiteitskaart, een schoolcertificaat, een kieskaart en een geboortebewijs voor. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een attest van een militaire opleiding voor, een mededeling dat u gediskwalificeerd werd (N.(...), p. 12) en enkele foto's waarop u te zien bent in een militair uniform. Bij het attest van de militaire opleiding dat u als origineel bestempelt, kan opgemerkt worden dat het uwe er heel anders uitziet dan dat van uw neef. Beide attesten zijn op een ander soort papier gedrukt. Volgens uw attest ving de training aan op 7 januari, terwijl u zelf verklaard sinds november training gevolgd te hebben (N.(...), p. 5, 6). De foto's waarop u in een militair uniform poseert kunnen evenmin bewijswaarde worden toegekend, aangezien er geen informatie is over de tijd en de plaats waar ze werden genomen en foto's bovendien geposeerd kunnen zijn. Met betrekking tot de mededeling waarin staat dat u gediskwalificeerd werd voor het behalen van een hogere rang, dient opgemerkt dat aan kopieën geen bewijswaarde kan worden gehecht, daar ze makkelijk te manipuleren zijn. Bovendien kunnen documenten en foto's weliswaar een geloofwaardig asielrelaas ondersteunen, maar zijn ze op zichzelf niet in staat een ongeloofwaardig asielrelaas in een ander licht te plaatsen. Als opmerking bij het gehoorverslag verklaart uw advocaat dat u op pagina 17 wens te specificeren dat er 6 militairen in de wagen zaten en geen 5 (zie groene map). Uw post factum verklaring dat er nog een zesde militair in de wagen op weg naar de manifestaties zat, kan niet zomaar worden aangenomen, en is uiteindelijk ook weinig relevant in het geheel van uw verklaringen. Deze verklaring wijzigt immers niets aan bovenstaande argumentatie, aangezien u doorheen het volledige gehoor consequent verklaarde met vijf militairen aan de manifestatie te hebben deelgenomen (in tegenstelling tot uw neef, zie argumentatie hierboven).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoeker als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bantu etnie en op 5 mei 1992 geboren in Luanda. U vervulde het secundair onderwijs in 2010 en begon te werken als mecanicien in de werkplaats van uw oom. In november 2012 vatte u een militaire training aan in de provincie Bengo, samen met uw neef, N.(...) Y.(...) D.(...) (CG 17/17292). Daarna was U als soldaat gestationeerd in Luanda. Uw voornaamste taak was wachtlopen op de basis. In 2015 gingen u en uw neef met jullie militaire eenheid naar Huambo om een opleiding te volgen. De opleiding vond echter nooit plaats. Na drie maanden kregen jullie de opdracht om deel te nemen aan een interventie. Jullie moesten de politie helpen bij de arrestatie van sekteleider Kalupeteka. Deze interventie liep echter uit de hand. Veel burgers en soldaten sneuvelden hierbij. Wat u daar zag en wat zich daar heeft afgespeeld liet een grote indruk op u na. In juni 2015 werden jullie overgeplaatst naar Lobito. Er vonden in die periode veel manifestaties plaats tegen het bloedvergieten tijdens de arrestatie van de sekteleider. Daarnaast was er ook het '15+2'-proces, een proces over 17 mensenrechtenactivisten die gearresteerd werden op verdenking van poging tot staatsgreep. Op 28 maart 2016 werden zij schuldig bevonden. Hierop kwamen veel mensen op straat om tegen deze uitspraak te protesteren. U ging samen met vijf andere collega's, waaronder uw neef, naar de manifestatie om mee te protesteren. Jullie werden opgepakt door de politie en, na het tonen van jullie militaire ID, overgeplaatst naar de gevangenis van jullie eenheid. Jullie werden voor veertien maanden opgesloten en konden uiteindelijk enkele oversten omkopen om jullie vrij te laten. Op 1 mei 2017 werden u en uw neef vrijgelaten en jullie doken samen onder bij de zus van uw neef in Luanda, wijk Cazenga. Via collega's hoorde u dat het leger naar jullie op zoek was. Op 1 oktober 2017 vertrokken jullie per vliegtuig van Luanda naar Kinshasa en vervolgens naar België. U kwam de volgende dag in België aan en verzocht de Belgische instanties op 5 oktober 2017 om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt deelgenomen te hebben aan een gezamenlijke operatie van leger en politie, waarbij sekteleider Kalupeteka gearresteerd werd op de Zumi Berg in Huambo (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met F.(...) S.(...) J.(...) van 2/2/2018 (hierna F.(...) 1), p. 14, 15). U stelt verder gearresteerd en vastgehouden te zijn geweest naar aanleiding van uw deelname aan een manifestatie op 28 maart 2016, samen met uw neef (F.(...) 1, p. 14). Omdat jullie zich vrijkochten en dus niet officieel werden vrijgelaten, worden jullie nog gezocht en kunnen jullie niet terugkeren naar Angola (F.(...) 1, p. 28).

Met betrekking tot uw beweerde arrestatie op 28 maart 2016 en de daaropvolgende detentie, kunnen echter de volgende bemerkingen gemaakt worden.

*U verklaart aanvankelijk dat u op 28 maart 2016 met vijf of zes collega militairen wou deelnemen aan een manifestatie, tegen de veroordeling van 17 activisten (in de Angolese pers ook gekend als 15+2) (F.(...) 1, p. 19, 22, 23). Hoewel u zich bewust was van de gevaren van dergelijke deelname, zeker als militair die eerder al de opdracht kreeg gelijkaardige manifestaties neer te slaan, besloot u deel te nemen uit onvrede met de gang van zaken in Angola en met de opdrachten die u kreeg (F.(...) 1, p. 23). Omwille van deze gevaren mag dan ook verondersteld worden dat u niet met eender wie zou praten over het deelnemen aan dergelijke manifestaties, zeker niet binnen het leger. **Het is dan ook erg verbazingwekkend dat u zich aanvankelijk niet kan herinneren met hoeveel personen u juist***

deelnam, vijf of zes en dat u bovendien slechts één naam kan noemen van de anderen die deelnamen (tenzij uw neef). Na aandringen kan u tenslotte wel de andere twee noemen (of toen hun roepnaam: Simao en Joao), die samen met u hun leven waagden door deel te nemen aan deze manifestatie (F.(...) 1, p. 23). U noemt dus tijdens uw eerste gehoor slechts vijf personen die deelnamen aan de manifestatie waarbij u gearresteerd werd, inclusief uzelf en uw neef.

Wanneer uw verklaringen worden vergeleken met die van uw neef, blijkt duidelijk dat jullie getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen. In grote lijnen komen jullie verklaringen immers overeen, maar met betrekking tot enkele cruciale details spreken jullie elkaar tegen. Uw neef immers spreekt steeds over vijf militairen in totaal, uzelf, uw neef en drie anderen. Volgens zijn verklaringen bevonden jullie zich buiten de kazerne op het moment dat er in Lobito gemobiliseerd werd om in Benguela aan het provinciehuis te gaan manifesteren (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met N.(...) Yanick Diviluka van 25/5/2018 (hierna N.(...)), p. 16). Hij stelt dat u beiden, Alfonso, Toizé (fonetisch) en nog iemand, besloten hebben om samen deel te nemen, dat jullie reeds veel tijd samen doorbrachten en dezelfde ideeën deelden. (N.(...), p. 16.) Op 28 maart reden jullie vijven mee met een vriend van Toizé richting Benguela, om tenslotte uit te stappen op de hoofdweg en richting het hoofdkwartier van de provinciale regering te stappen (N.(...), p. 17). Jullie werden allen gearresteerd en Toizé overleefde zijn arrestatie niet, hij overleed enkele maanden voor jullie zich konden vrijkopen (N.(...), p. 18, 19). Tijdens uw tweede gehoor spreekt u consequent over zes militairen (inclusief uzelf en uw neef) met wie jullie aan de manifestatie deelnamen (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met F.(...) Sergio Joao van 25/5/2018 (hierna F.(...) 2), p. 5, 13). Plots duikt ook bij u een Alfonso op onder de deelnemers, u noemt nu To'ze (fonetisch), Alfonso, Simao en Joao als de militairen met wie jullie deelnamen en heel de tijd samen bleven (F.(...) 2, p. 13). Uw neef noemt echter noch Simao, noch Joao als militairen met wie jullie aan de manifestatie besloten deel te nemen. Hij spreekt pas over een Joao op het moment dat hij verklaringen aflegt over jullie vrijlating en stelt dan dat een zekere Joao samen met jullie werd vrijgelaten. Hij verklaart dat deze Joao in dezelfde eenheid zat en ook deelnam aan de manifestatie, maar dat hij dit pas in cel ontdekte (waardoor het dus niet over één van de militairen met wie hij samen deelnam kan gaan) (N.(...), p. 19). Samen met jullie en Joao, werd ook Alfonso vrijgelaten, en dit betreft volgens uw neef wel degelijk de Alfonso die besloot samen met jullie deel te nemen (N.(...), p. 19). U stelt eveneens dat jullie met vier tegelijk vrijkwamen, maar ontkent dan weer dat Alfonso samen met jullie werd vrijgelaten, Alfonso zou volgens u pas later vrijgekomen zijn (F.(...) 2, p. 15). Zowel To'ze als Alfonso zouden in hetzelfde peloton als uzelf gezeten hebben (en dus in dezelfde compagnie als u beiden) (F.(...) 2, p. 5, N.(...), p. 7). Alfonso was volgens uw neef enkel bij dezelfde eenheid, en dus van een andere compagnie (N.(...), p. 7, 17), in tegenstelling tot wat u verklaart.

Ook met betrekking tot andere details over jullie deelname aan de manifestatie van 28 maart komen jullie verklaringen niet overeen. Zo stelt u dat de bedoeling op 28 maart was dat er zou samengekomen worden op de plaats waar de regering zit, namelijk in het centrum van de stad Lobito (F.(...) 1, p. 22). U stelt vervolgens dat jullie daar in het centrum gearresteerd werden, op de plaats waar de manifestatie plaatsvond, dicht bij het provinciehuis (F.(...) 1, p. 25). Uw neef stelt echter dat de manifestatie plaats zou vinden aan het provinciehuis te Benguela, waar jullie vanuit Lobito naartoe reden met een vriend van Toizé (N.(...), p. 14, 15, 17). Op de hoofdweg richting het provinciehuis zouden jullie uitgestapt zijn en te voet verder gegaan. Jullie werden na de middag gearresteerd in Benguela, nog voor jullie aan het overheidsgebouw kwamen (N.(...), p. 17, 18). Jullie werden aanvankelijk met 3 gearresteerd - u, uw neef en Toizé – en kwamen de andere twee pas opnieuw tegen in de cel (N.(...), p. 18).

Concluderend kan dus gesteld worden **dat jullie verklaringen uiteen lopen zowel met betrekking tot het aantal personen met wie jullie aan de manifestatie deelnamen, als met betrekking tot de plaats waar de manifestatie zou gehouden worden**, beide essentiële elementen waarvan men zou verwachten dat jullie er coherente en gedetailleerde verklaringen over zouden kunnen afleggen. Ook met betrekking de vrijlating van u, uw neef en twee andere personen, lopen jullie verklaringen uiteen.

Met betrekking tot het moment waarop jullie bevestiging kregen dat jullie nog gezocht werden door de Angolese autoriteiten, na jullie ontsnapping uit detentie, lopen jullie verklaringen opnieuw uiteen. Zo stelt uw neef dat hij in Angola veronderstelde dat hij nog gezocht werd, aangezien men niet uit de gevangenis kan ontsnappen zonder gezocht te worden. Om die reden doken jullie onder bij zijn zus. Pas in België verkreeg hij effectief zekerheid dat men hem inderdaad zocht, van ex-collega's hoorde hij immers dat zijn naam verspreid werd naar verschillende militaire bases. (N.(...), p. 25.) U stelt dan weer dat jullie in Luanda (Angola) reeds contact hadden met collega's en hoorden dat men naar jullie op zoek was, volgens u de reden waarom jullie onderdoken bij de zus van uw neef (F.(...) 1, p. 29). Aangezien

jullie beweren samen opgesloten te zijn geweest, zich samen vrijgekocht te hebben en samen ondergedoken te zijn, kan niet worden ingezien hoe jullie verklaringen op dit vlak van elkaar kunnen verschillen.

Tijdens uw periode in Huambo zouden uw neef en uzelf gemobiliseerd zijn om de arrestatie van sekteleider Kalupeteka te ondersteunen, een missie die ontaarde in een bloedbad (N.(...), p. 13 en F.(...) 1, p.13) (zie ook informatie toegevoegd aan de groene map in het administratief dossier). Over de opleiding die jullie in Huambo moesten volgen lopen jullie verklaringen eveneens uit elkaar, **waardoor sterke vragen rijzen bij jullie bewering in Huambo gestationeerd te zijn geweest, en dus eveneens bij jullie bewering er deelgenomen te hebben aan de arrestatie van Kalupeteka.** Zo verklaart uw neef dat hij zes maanden in Huambo verbleef en er zes maanden lang een opleiding volgde. De opleiding was bezig toen jullie plots op missie moesten om Kalupeteka te arresteren en de opleiding liep nadien gewoon verder. Er werden drie dagen per week lessen georganiseerd en men werd ook geëvalueerd tijdens het uitvoeren van manoeuvres. Hij bevestigt voorts dat u eveneens deelnam aan deze opleiding. (N.(...), p. 22.) U verklaart echter dat jullie inderdaad naar Huambo gingen om een opleiding te volgen, doch stelt u dat deze opleiding 3 maanden zou duren, maar uiteindelijk niet heeft plaatsgevonden. (F.(...) 1, p. 12, 14.) Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS herhaalt u dat jullie zaten te wachten tot de opleiding zou plaatsvinden op het moment dat jullie op missie gestuurd werden om Kalupeteka te arresteren (F.(...) 2, p. 5).

Met betrekking tot uw eigen verklaringen valt op dat u tijdens uw eerste gehoor verklaarde dat drie mensen in totaal werden aangehouden (F.(...) 1, p. 16), terwijl u tijdens uw tweede gehoor nog slechts over twee mensen spreekt (F.(...) 2, p. 9).

Met betrekking tot de militaire training die jullie in Bengo gevolgd zouden hebben kan tenslotte opgemerkt worden dat jullie volgens de verklaringen van uw neef in hetzelfde bataljon en dezelfde compagnie zaten, maar in een verschillend peloton (N.(...), p. 7). U stelt echter dat jullie samen in het tweede bataljon zaten, maar in een andere compagnie en in een ander peloton (F.(...) 1, p. 11). Ook stelt uw neef dat jullie zes dagen per week opleiding hadden van 's morgens tot 's avonds (N.(...), p. 7), terwijl u verklaart dat jullie op zaterdag slechts een halve dag training hadden (F.(...) 1, p. 10).

Bijgevolg kunnen niet enkel de beweerde vervolgingsfeiten weerlegd worden, maar toonden jullie evenmin aan samen in het leger te zijn geweest, noch samen gedeserteerd te zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een identiteitskaart, een schoolcertificaat, een kieskaart en een geboortebewijs voor. Het psychologisch attest dat u voorlegt attesteert enkel dat u psychische ondersteuning aanvroeg en enkele keren op consultatie ging, maar is verder weinig relevant met betrekking tot bovenstaande motivering. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een attest van een militaire opleiding voor en enkele foto's waarop u te zien bent in een militair uniform, poserend met een geweer. Bij het attest van de militaire opleiding dat u als origineel bestempelt, kan opgemerkt worden dat het uwe er heel anders uitziet dan dat van uw neef, en bovendien amper leesbaar is. Beide attesten zijn op een ander soort papier gedrukt. Volgens uw attest ving de training aan op 7 januari, terwijl u zelf verklaard sinds november training gevolgd te hebben (F.(...) 1, p. 9). De foto's waarop u in een militair uniform poseert kunnen evenmin bewijswaarde worden toegekend, aangezien er geen informatie is over de tijd en de plaats waar ze werden genomen en foto's bovendien geposeerd kunnen zijn. In elk geval dient opgemerkt dat documenten en foto's weliswaar een geloofwaardig asielrelaas kunnen ondersteunen, doch op zichzelf niet in staat zijn een ongeloofwaardig asielrelaas in een ander licht te plaatsen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De heer Y. D. N. (eerste verzoeker), wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X, is de neef van de heer S.J.F. (tweede verzoeker), wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. Beide verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In hun respectieve verzoekschriften, vechten beide hetzelfde aan. Gelet op het voorgaande, dienen de twee zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, te worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekers beroepen zich inzake de weigering van de vluchtelingenstatus op de schending van de materiële motiveringsplicht. Tevens verwijzen zij naar artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

Verzoekers wijzen inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op de inhoud van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers' asielrelaas.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende in hoofde van eerste verzoeker vast: "(...)"

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt deelgenomen te hebben aan een gezamenlijke operatie van leger en politie op 16 april 2015, waarbij sekteleider Kalupeteka gearresteerd werd op de Sumi Berg in Huambo (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met N.(...)Y.(...) D.(...) van 25/5/2018 (hierna N.(...)), p. 20-22). U stelt verder gearresteerd en vastgehouden te zijn geweest naar aanleiding van uw deelname aan een manifestatie op 28 maart 2016, samen met uw neef (N.(...), p. 13, 14). Omdat jullie zich vrijkochten en dus niet officieel werden vrijgelaten, worden jullie nog gezocht en kunnen jullie niet terugkeren naar Angola (N.(...), p. 25, 26).

Met betrekking tot uw beweerde arrestatie op 28 maart 2016 en de daaropvolgende detentie, kunnen echter de volgende bemerkingen gemaakt worden.

U verklaart dat u op 28 maart 2016 met vijf collega militairen wou deelnemen aan een manifestatie in Benguela, tegen de veroordeling van 17 activisten (in de Angolese pers ook gekend als 15+2) (N.(...), p. 14, 16). Met vijf militairen in totaal, uzelf, uw neef en drie anderen, bevonden jullie zich buiten de kazerne op het moment dat er in Lobito gemobiliseerd werd om in Benguela aan het provinciehuis te gaan manifesteren (N.(...), p. 16). Nochtans was één van jullie taken als militair juist het neerslaan van dergelijke manifestaties (N.(...), p. 13). Er mag dan ook verondersteld worden dat u op de hoogte was enerzijds van de gevaren van het deelnemen aan dergelijke manifestaties op zich en anderzijds van het bijkomende gevaar dat u liep om als militair deel te nemen aan protesten die u volgens uw opdracht moest helpen neerslaan. Uw deelname kon dus mogelijk aanzien worden als insubordinatie. U erkent ook dat een deelname aan dergelijke manifestatie risico's inhield (N.(...), p. 17, 18). Desondanks zouden jullie met vijf militairen in totaal, uzelf, uw neef, Alfonso, Toizé (fonetisch) en nog iemand, besloten hebben om samen deel te nemen. U stelt dat jullie veel tijd samen doorbrachten en dezelfde ideeën deelden. (N.(...), p. 16.) Op 28 maart reden jullie vijven mee met een vriend van Toizé richting Benguela, om tenslotte uit te stappen op de hoofdweg en richting het hoofdkwartier van de provinciale

regering te stappen (N(...), p. 17). Jullie werden allen gearresteerd en Toizé overleefde zijn arrestatie niet, hij overleed enkele maanden voor jullie zich konden vrijkopen (N(...), p. 18, 19). **Het is dan ook erg verbazingwekkend dat u zich de naam van één van de vier personen**, die samen met u hun leven waagden door deel te nemen aan deze manifestatie, **niet meer herinnert** (N(...), p. 16). Zeker aangezien u eerder stelde dat jullie veel tijd samen doorbrachten en ongeveer dezelfde ideeën deelden (N(...), p. 16).

Wanneer uw verklaringen bovendien worden vergeleken met die van uw neef, blijkt duidelijk dat jullie getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen. In grote lijnen komen jullie verklaringen immers overeen, maar met betrekking tot enkele cruciale details spreken jullie elkaar tegen. Zo spreekt uw neef tijdens zijn eerste gehoor voor het CGVS over vijf of zes militairen in totaal, met wie jullie deelnamen aan de manifestatie (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met F.(...) S.(...) J.(...) van 2/2/2018 (hierna F.(...) 1), p. 23). Hij slaagt er aanvankelijk slechts in de naam To'ze (fonetisch) te noemen, de persoon die (ook volgens uw verklaringen) overleed in het hospitaal (F.(...) 1, p. 23). Na aandringen noemt hij nog de namen Simao en Joao (F.(...) 1, p. 23), twee namen die u eigenaardig genoeg niet vermeldt. De naam Alfonso, volgens u de vierde deelnemer, noemt hij tijdens zijn eerste gehoor in het geheel niet. Tijdens zijn tweede gehoor spreekt uw neef consequent over zes militairen (jullie inclusief) met wie jullie aan de manifestatie deelnamen (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met F.(...) Sergio Joao van 25/5/2018 (hierna F.(...) 2), p. 5, 13). Hij noemt nu To'ze (fonetisch), Alfonso, Simao en Joao als de militairen met wie jullie deelnamen en heel de tijd samen bleven (F.(...) 2, p. 13). Zowel To'ze als Alfonso zouden in hetzelfde peloton als hijzelf gezeten hebben (en dus in dezelfde compagnie als u beiden) (F.(...) 2, p. 5, N(...), p. 7). Uzelf spreekt echter pas over een Joao op het moment dat u verklaringen aflegt over jullie vrijlating en stelt dan dat een zekere Joao samen met jullie werd vrijgelaten. U verklaart dat deze Joao in dezelfde eenheid zat en ook deelnam aan de manifestatie, maar dat u dit pas in cel ontdekte (waardoor het dus niet over één van de militairen met wie u samen deelnam kan gaan) (N(...), p. 19). Samen met u, uw neef en Joao, werd ook Alfonso vrijgelaten, en dit betreft volgens u wel degelijk de Alfonso die besloot samen met jullie deel te nemen (N(...), p. 19). Uw neef stelt eveneens dat jullie met vier tegelijk vrijkwamen, maar ontkent dan weer dat Alfonso samen met jullie werd vrijgelaten, Alfonso zou volgens hem pas later vrijgekomen zijn (F.(...) 2, p. 15). Alfonso was volgens u bovendien enkel bij dezelfde eenheid, en dus van een andere compagnie (N(...), p. 7, 17), terwijl uw neef stelt dat hij in hetzelfde peloton zat als hij (F.(...) 2, p. 5) (en dus in dezelfde compagnie als u (N(...), p. 7, 8)).

Ook met betrekking tot andere details over jullie deelname aan de manifestatie van 28 maart komen jullie verklaringen niet overeen. Zo stelt uw neef dat de bedoeling op 28 maart was dat er zou samengekomen worden op de plaats waar de regering zit, namelijk in het centrum van de stad Lobito (F.(...) 1, p. 22). Hij stelt vervolgens dat jullie daar in het centrum gearresteerd werden, op de plaats waar de manifestatie plaatsvond, dicht bij het provinciehuis (F.(...) 1, p. 25). U stelt echter dat de manifestatie plaats zou vinden aan het provinciehuis te Benguela, waar jullie vanuit Lobito naartoe reden met een vriend van Toizé (N(...), p. 14, 15, 17). Op de hoofdweg richting het provinciehuis zouden jullie uitgestapt zijn en te voet verder gegaan. Jullie werden na de middag gearresteerd in Benguela, nog voor jullie aan het overheidsgebouw kwamen (N(...), p. 17, 18). Jullie werden aanvankelijk met 3 gearresteerd - u, uw neef en Toizé – en kwamen de andere twee pas opnieuw tegen in de cel (N(...), p. 18).

Concluderend kan dus gesteld worden **dat jullie verklaringen uiteen lopen zowel met betrekking tot het aantal personen met wie jullie aan de manifestatie deelnamen, als met betrekking tot de plaats waar de manifestatie zou gehouden worden**, beide essentiële elementen waarvan men zou verwachten dat jullie er coherente en gedetailleerde verklaringen over zouden kunnen afleggen. Ook met betrekking de vrijlating van u, uw neef en twee andere personen, lopen jullie verklaringen uiteen.

Verder zijn uw eigen verklaringen niet coherent met betrekking tot uw arrestatie, zo verklaart u aanvankelijk dat u de dag na uw arrestatie werd overgedragen aan uw eenheid (N(...), p. 13), terwijl u later in het gehoor verklaart dezelfde dag al naar uw eenheid te zijn overgebracht (N(...), p. 18). Met betrekking tot het moment waarop jullie bevestiging kregen dat jullie nog gezocht werden door de Angolese autoriteiten, na jullie ontsnapping uit detentie, lopen jullie verklaringen opnieuw uiteen. Zo stelt u dat u in Angola veronderstelde dat u nog gezocht werd, aangezien men niet uit de gevangenis kan ontsnappen zonder gezocht te worden. Om die reden doken jullie onder bij uw zus. Pas in België verkreeg u effectief zekerheid dat men u inderdaad zocht, van ex-collega's hoorde u immers dat uw naam verspreid werd naar verschillende militaire bases. (N(...), p. 25.) Uw neef stelt dan weer dat jullie in Luanda (Angola) reeds contact hadden met collega's en hoorden dat men naar jullie op zoek was,

volgens hem de reden waarom jullie onderdoken bij uw zus (F.(...) 1, p. 29). Aangezien jullie beweren samen opgesloten te zijn geweest, zich samen vrijgekocht te hebben en samen ondergedoken te zijn, kan niet worden ingezien hoe jullie verklaringen op dit vlak van elkaar kunnen verschillen.

Tijdens uw periode in Huambo zouden uw neef en uzelf gemobiliseerd zijn om de arrestatie van sekteleider Kalupeteka te ondersteunen, (...) (N.(...), p. 13 en F.(...) 1, p.13) (...). Over de opleiding die jullie in Huambo moesten volgen lopen jullie verklaringen eveneens uit elkaar, **waardoor sterke vragen rijzen bij jullie bewering in Huambo gestationeerd te zijn geweest, en dus eveneens bij jullie bewering er deelgenomen te hebben aan de arrestatie van Kalupeteka.** Zo verklaart u dat u zes maanden in Huambo verbleef en er zes maanden lang een opleiding volgde. De opleiding was bezig toen jullie plots op missie moesten om Kalupeteka te arresteren en de opleiding liep nadien gewoon verder. Er werden drie dagen per week lessen georganiseerd en u werd ook geëvalueerd tijdens het uitvoeren van manoeuvres. U bevestigt voorts dat uw neef eveneens deelnam aan deze opleiding. (N.(...), p. 22.) Uw neef verklaart echter dat jullie inderdaad naar Huambo gingen om een opleiding te volgen. Hij stelt dat deze opleiding 3 maanden zou duren, maar uiteindelijk niet heeft plaatsgevonden. (F.(...) 1, p. 12, 14.) Tijdens zijn tweede gehoor op het CGVS herhaalt uw neef dat jullie zaten te wachten tot de opleiding zou plaatsvinden op het moment dat jullie op missie gestuurd werden om Kalopeteka te arresteren (F.(...) 2, p. 5).

Met betrekking tot de militaire training die jullie in Bengo gevolgd zouden hebben kan tenslotte opgemerkt worden dat volgens uw verklaringen uw neef en uzelf in hetzelfde bataljon en dezelfde compagnie zaten, maar in een verschillende peloton (N.(...), p. 7). Uw neef stelt echter dat jullie samen in het tweede bataljon zaten, maar in een andere compagnie en in een ander peloton (F.(...) 1, p. 11). (...)

Bijgevolg kunnen niet enkel de beweerde vervolgingsfeiten weerlegd worden, maar toonden jullie evenmin aan samen in het leger te zijn geweest, noch samen gedeserteerd te zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een identiteitskaart, een schoolcertificaat, een kieskaart en een geboortebewijs voor. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een attest van een militaire opleiding voor, een mededeling dat u gediskwalificeerd werd (N.(...), p. 12) en enkele foto's waarop u te zien bent in een militair uniform. Bij het attest van de militaire opleiding dat u als origineel bestempelt, kan opgemerkt worden dat het uwe er heel anders uitziet dan dat van uw neef. Beide attesten zijn op een ander soort papier gedrukt. Volgens uw attest ving de training aan op 7 januari, terwijl u zelf verklaard sinds november training gevolgd te hebben (N.(...), p. 5, 6). De foto's waarop u in een militair uniform poseert kunnen evenmin bewijswaarde worden toegekend, aangezien er geen informatie is over de tijd en de plaats waar ze werden genomen en foto's bovendien geposeerd kunnen zijn. Met betrekking tot de mededeling waarin staat dat u gediskwalificeerd werd voor het behalen van een hogere rang, dient opgemerkt dat aan kopieën geen bewijswaarde kan worden gehecht, daar ze makkelijk te manipuleren zijn. Bovendien kunnen documenten en foto's weliswaar een geloofwaardig asielrelaas ondersteunen, maar zijn ze op zichzelf niet in staat een ongeloofwaardig asielrelaas in een ander licht te plaatsen. Als opmerking bij het gehoorverslag verklaart uw advocaat dat u op pagina 17 wens te specificeren dat er 6 militairen in de wagen zaten en geen 5 (zie groene map). Uw post factum verklaring dat er nog een zesde militair in de wagen op weg naar de manifestaties zat, kan niet zomaar worden aangenomen, en is uiteindelijk ook weinig relevant in het geheel van uw verklaringen. Deze verklaring wijzigt immers niets aan bovenstaande argumentatie, aangezien u doorheen het volledige gehoor consequent verklaarde met vijf militairen aan de manifestatie te hebben deelgenomen (in tegenstelling tot uw neef, zie argumentatie hierboven). (...).

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde ook terecht het volgende in hoofde van tweede verzoeker vast: "(...)"

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt deelgenomen te hebben aan een gezamenlijke operatie van leger en politie, waarbij sekteleider Kalupeteka gearresteerd werd op de Zumi Berg in Huambo (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met F.(...) S.(...) J.(...) van 2/2/2018 (hierna F.(...) 1), p. 14, 15). U stelt verder gearresteerd en vastgehouden te zijn geweest naar aanleiding van uw deelname aan een manifestatie op 28 maart 2016, samen met uw neef (F.(...) 1, p. 14). Omdat jullie zich vrijkochten en dus niet officieel werden vrijgelaten, worden jullie nog gezocht en kunnen jullie niet terugkeren naar Angola (F.(...) 1, p. 28).

Met betrekking tot uw beweerde arrestatie op 28 maart 2016 en de daaropvolgende detentie, kunnen echter de volgende bemerkingen gemaakt worden.

U verklaart aanvankelijk dat u op 28 maart 2016 met vijf of zes collega militairen wou deelnemen aan een manifestatie, tegen de veroordeling van 17 activisten (in de Angolese pers ook gekend als 15+2) (F.(...) 1, p. 19, 22, 23). Hoewel u zich bewust was van de gevaren van dergelijke deelname, zeker als militair die eerder al de opdracht kreeg gelijkaardige manifestaties neer te slaan, besloot u deel te nemen uit onvrede met de gang van zaken in Angola en met de opdrachten die u kreeg (F.(...) 1, p. 23). Omwille van deze gevaren mag dan ook verondersteld worden dat u niet met eender wie zou praten over het deelnemen aan dergelijke manifestaties, zeker niet binnen het leger. **Het is dan ook erg verbazingwekkend dat u zich aanvankelijk niet kan herinneren met hoeveel personen u juist deelnam, vijf of zes en dat u bovendien slechts één naam kan noemen van de anderen die deelnamen (tenzij uw neef).** Na aandringen kan u tenslotte wel de andere twee noemen (of toen hun roepnaam: Simao en Joao), die samen met u hun leven waagden door deel te nemen aan deze manifestatie (F.(...) 1, p. 23). U noemt dus tijdens uw eerste gehoor slechts vijf personen die deelnamen aan de manifestatie waarbij u gearresteerd werd, inclusief uzelf en uw neef.

Wanneer uw verklaringen worden vergeleken met die van uw neef, blijkt duidelijk dat jullie getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen. In grote lijnen komen jullie verklaringen immers overeen, maar met betrekking tot enkele cruciale details spreken jullie elkaar tegen. Uw neef immers spreekt steeds over vijf militairen in totaal, uzelf, uw neef en drie anderen. Volgens zijn verklaringen bevonden jullie zich buiten de kazerne op het moment dat er in Lobito gemobiliseerd werd om in Benguela aan het provinciehuis te gaan manifesteren (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met N.(...) Yanick Diviluka van 25/5/2018 (hierna N.(...)), p. 16). Hij stelt dat u beiden, Alfonso, Toizé (fonetisch) en nog iemand, besloten hebben om samen deel te nemen, dat jullie reeds veel tijd samen doorbrachten en dezelfde ideeën deelden. (N.(...), p. 16.) Op 28 maart reden jullie vijven mee met een vriend van Toizé richting Benguela, om tenslotte uit te stappen op de hoofdweg en richting het hoofdkwartier van de provinciale regering te stappen (N.(...), p. 17). Jullie werden allen gearresteerd en Toizé overleefde zijn arrestatie niet, hij overleed enkele maanden voor jullie zich konden vrijkopen (N.(...), p. 18, 19). Tijdens uw tweede gehoor spreekt u consequent over zes militairen (inclusief uzelf en uw neef) met wie jullie aan de manifestatie deelnamen (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS met F.(...) S.(...) J.(...) van 25/5/2018 (hierna F.(...) 2), p. 5, 13). Plots duikt ook bij u een Alfonso op onder de deelnemers, u noemt nu To'ze (fonetisch), Alfonso, Simao en Joao als de militairen met wie jullie deelnamen en heel de tijd samen bleven (F.(...) 2, p. 13). Uw neef noemt echter noch Simao, noch Joao als militairen met wie jullie aan de manifestatie besloten deel te nemen. Hij spreekt pas over een Joao op het moment dat hij verklaringen aflegt over jullie vrijlating en stelt dan dat een zekere Joao samen met jullie werd vrijgelaten. Hij verklaart dat deze Joao in dezelfde eenheid zat en ook deelnam aan de manifestatie, maar dat hij dit pas in cel ontdekte (waardoor het dus niet over één van de militairen met wie hij samen deelnam kan gaan) (N.(...), p. 19). Samen met jullie en Joao, werd ook Alfonso vrijgelaten, en dit betreft volgens uw neef wel degelijk de Alfonso die besloot samen met jullie deel te nemen (N.(...), p. 19). U stelt eveneens dat jullie met vier tegelijk vrijkwamen, maar ontkent dan weer dat Alfonso samen met jullie werd vrijgelaten, Alfonso zou volgens u pas later vrijgekomen zijn (F.(...) 2, p. 15). Zowel To'ze als Alfonso zouden in hetzelfde peloton als uzelf gezeten hebben (en dus in dezelfde compagnie als u beiden) (F.(...) 2, p. 5, N.(...), p. 7). Alfonso was volgens uw neef enkel bij dezelfde eenheid, en dus van een andere compagnie (N.(...), p. 7, 17), in tegenstelling tot wat u verklaart.

Ook met betrekking tot andere details over jullie deelname aan de manifestatie van 28 maart komen jullie verklaringen niet overeen. Zo stelt u dat de bedoeling op 28 maart was dat er zou samengekomen

worden op de plaats waar de regering zit, namelijk in het centrum van de stad Lobito (F.(...) 1, p. 22). U stelt vervolgens dat jullie daar in het centrum gearresteerd werden, op de plaats waar de manifestatie plaatsvond, dicht bij het provinciehuis (F.(...) 1, p. 25). Uw neef stelt echter dat de manifestatie plaats zou vinden aan het provinciehuis te Benguela, waar jullie vanuit Lobito naartoe reden met een vriend van Toizé (N.(...), p. 14, 15, 17). Op de hoofdweg richting het provinciehuis zouden jullie uitgestapt zijn en te voet verder gegaan. Jullie werden na de middag gearresteerd in Benguela, nog voor jullie aan het overheidsgebouw kwamen (N.(...), p. 17, 18). Jullie werden aanvankelijk met 3 gearresteerd - u, uw neef en Toizé – en kwamen de andere twee pas opnieuw tegen in de cel (N.(...), p. 18).

Concluderend kan dus gesteld worden **dat jullie verklaringen uiteen lopen zowel met betrekking tot het aantal personen met wie jullie aan de manifestatie deelnamen, als met betrekking tot de plaats waar de manifestatie zou gehouden worden**, beide essentiële elementen waarvan men zou verwachten dat jullie er coherente en gedetailleerde verklaringen over zouden kunnen afleggen. Ook met betrekking de vrijlating van u, uw neef en twee andere personen, lopen jullie verklaringen uiteen.

Met betrekking tot het moment waarop jullie bevestiging kregen dat jullie nog gezocht werden door de Angolese autoriteiten, na jullie ontsnapping uit detentie, lopen jullie verklaringen opnieuw uiteen. Zo stelt uw neef dat hij in Angola veronderstelde dat hij nog gezocht werd, aangezien men niet uit de gevangenis kan ontsnappen zonder gezocht te worden. Om die reden doken jullie onder bij zijn zus. Pas in België verkreeg hij effectief zekerheid dat men hem inderdaad zocht, van ex-collega's hoorde hij immers dat zijn naam verspreid werd naar verschillende militaire bases. (N.(...), p. 25.) U stelt dan weer dat jullie in Luanda (Angola) reeds contact hadden met collega's en hoorden dat men naar jullie op zoek was, volgens u de reden waarom jullie onderdoken bij de zus van uw neef (F.(...) 1, p. 29). Aangezien jullie beweren samen opgesloten te zijn geweest, zich samen vrijgekocht te hebben en samen ondergedoken te zijn, kan niet worden ingezien hoe jullie verklaringen op dit vlak van elkaar kunnen verschillen.

Tijdens uw periode in Huambo zouden uw neef en uzelf gemobiliseerd zijn om de arrestatie van sekteleider Kalupeteka te ondersteunen, (...) (N.(...), p. 13 en F.(...) 1, p.13) (...). Over de opleiding die jullie in Huambo moesten volgen lopen jullie verklaringen eveneens uit elkaar, **waardoor sterke vragen rijzen bij jullie bewering in Huambo gestationeerd te zijn geweest, en dus eveneens bij jullie bewering er deelgenomen te hebben aan de arrestatie van Kalupeteka**. Zo verklaart uw neef dat hij zes maanden in Huambo verbleef en er zes maanden lang een opleiding volgde. De opleiding was bezig toen jullie plots op missie moesten om Kalupeteka te arresteren en de opleiding liep nadien gewoon verder. Er werden drie dagen per week lessen georganiseerd en men werd ook geëvalueerd tijdens het uitvoeren van manoeuvres. Hij bevestigt voorts dat u eveneens deelnam aan deze opleiding. (N.(...), p. 22.) U verklaart echter dat jullie inderdaad naar Huambo gingen om een opleiding te volgen, doch stelt u dat deze opleiding 3 maanden zou duren, maar uiteindelijk niet heeft plaatsgevonden. (F.(...) 1, p. 12, 14.) Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS herhaalt u dat jullie zaten te wachten tot de opleiding zou plaatsvinden op het moment dat jullie op missie gestuurd werden om Kalupeteka te arresteren (F.(...) 2, p. 5).

Met betrekking tot uw eigen verklaringen valt op dat u tijdens uw eerste gehoor verklaarde dat drie mensen in totaal werden aangehouden (F.(...) 1, p. 16), terwijl u tijdens uw tweede gehoor nog slechts over twee mensen spreekt (F.(...) 2, p. 9).

Met betrekking tot de militaire training die jullie in Bengo gevolgd zouden hebben kan tenslotte opgemerkt worden dat jullie volgens de verklaringen van uw neef in hetzelfde bataljon en dezelfde compagnie zaten, maar in een verschillend peloton (N.(...), p. 7). U stelt echter dat jullie samen in het tweede bataljon zaten, maar in een andere compagnie en in een ander peloton (F.(...) 1, p. 11). (...)

Bijgevolg kunnen niet enkel de beweerde vervolgingsfeiten weerlegd worden, maar toonden jullie evenmin aan samen in het leger te zijn geweest, noch samen gedeserteerd te zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een identiteitskaart, een schoolcertificaat, een kieskaart en een geboortebewijs voor. Het psychologisch attest dat u voorlegt attesteert enkel dat u psychische

ondersteuning aanvraag en enkele keren op consultatie ging, maar is verder weinig relevant met betrekking tot bovenstaande motivering. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een attest van een militaire opleiding voor en enkele foto's waarop u te zien bent in een militair uniform, poserend met een geweer. Bij het attest van de militaire opleiding dat u als origineel bestempelt, kan opgemerkt worden dat het uwe er heel anders uitziet dan dat van uw neef, en bovendien amper leesbaar is. Beide attesten zijn op een ander soort papier gedrukt. Volgens uw attest ving de training aan op 7 januari, terwijl u zelf verklaard sinds november training gevolgd te hebben (F.(...) 1, p. 9). De foto's waarop u in een militair uniform poseert kunnen evenmin bewijswaarde worden toegekend, aangezien er geen informatie is over de tijd en de plaats waar ze werden genomen en foto's bovendien geposeerd kunnen zijn. In elk geval dient opgemerkt dat documenten en foto's weliswaar een geloofwaardig asielrelaas kunnen ondersteunen, doch op zichzelf niet in staat zijn een ongeloofwaardig asielrelaas in een ander licht te plaatsen.”.

Deze motieven vinden ook steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar eerste verzoeker aangeeft dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij samen met 4 andere collega militairen heeft deelgenomen aan de manifestatie, zijnde zijn neef (tweede verzoeker), Alfonso, Toize en een collega wiens naam hij zich niet meer kon herinneren en tweede verzoeker stelt dat hij heeft verklaard dat ze in totaal met 6 militairen waren, namelijk hijzelf, zijn neef (eerste verzoeker), Alfonso, Simao en Joao doen zij geen afbreuk aan de concrete en genuanceerde vaststellingen desbetreffend. Zo sprak tweede verzoekers neef tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over vijf of zes militairen in totaal, met wie werd deelgenomen aan de manifestatie en noemt hij na aandringen nog de namen Simao en Joao, twee namen die eerste verzoeker eigenaardig genoeg niet vermeldt. De naam Alfonso, die volgens eerste verzoeker de vierde deelnemer was, noemt tweede verzoeker tijdens zijn eerste gehoor in het geheel niet. Tweede verzoeker spreekt tijdens zijn eerste gehoor over slechts vijf personen die deelnamen aan de manifestatie waarbij hij gearresteerd werd, inclusief zichzelf en eerste verzoeker. Tijdens zijn tweede gehoor spreekt tweede verzoeker consequent over zes militairen (eerste en tweede verzoeker inclusief) met wie zij aan de manifestatie deelnamen

Tweede verzoeker noemt nu To'ze, Alfonso, Simao en Joao als de militairen met wie werd deelgenomen en heel de tijd werd samengebleven. Eerste verzoeker spreekt echter pas over een Joao op het moment dat hij verklaringen aflegt over hun vrijlating en stelt dan dat een zekere Joao samen met hen werd vrijgelaten. Eerste verzoeker verklaarde dat deze Joao in dezelfde eenheid zat en ook deelnam aan de manifestatie, maar dat hij dit pas in cel ontdekte, waardoor het dus niet over één van de militairen met wie werd deelgenomen aan de manifestatie kan gaan. Het gegeven dat de raadvrouw van eerste verzoeker na het persoonlijk onderhoud op 25 mei 2018 per e-mail van 5 juli 2018 nog te kennen heeft gegeven dat ze in totaal met 6 personen waren, kan dan ook niet volstaan om bovenstaande genuanceerde tegenstrijdige verklaringen te verschonen of te weerleggen. Hierbij moet bovendien worden opgemerkt dat eerste verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud tot driemaal toe bevestigde dat ze in totaal met vijf waren (administratief dossier eerste verzoeker, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17).

Wat betreft de vrijlating geven verzoekers te kennen dat zij allebei hebben verklaard dat zij met vier personen tegelijk zijn vrijgekomen. Eerste verzoeker stelt te hebben verklaard dat zowel hijzelf, zijn neef (tweede verzoeker), Joao en Alfonso zijn vrijgekomen. Tweede verzoeker stelt te hebben verklaard dat dezelfde personen werden vrijgelaten, maar dat Alfonso "later" werd vrijgelaten waarmee hij "met later" later op de dag bedoelde, maar toch nog dezelfde dag. Deze verklaringen vinden evenwel geen steun in de notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoeker (administratief dossier tweede verzoeker, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Tweede verzoeker gaf daar immers uitdrukkelijk te kennen dat Alfonso die dag niet met hen is vrijgelaten, maar dat dit een dag of maand later gebeurde, hetgeen duidelijk tegenstrijdig is met de verklaringen van eerste verzoeker stellende dat hijzelf samen met zijn neef (tweede verzoeker), Joao en Alfonso op dezelfde dag werden vrijgelaten (administratief dossier eerste verzoeker, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19).

Ook met betrekking tot de plaats waar ze gearresteerd werden, blijken verzoekers verklaringen tegenstrijdig. Zo verklaarde tweede verzoeker dat ze in het centrum gearresteerd werden, op de plaats waar de manifestatie plaatsvond, dicht bij het provinciehuis terwijl eerste verzoeker verklaarde dat ze al gearresteerd werden in Benguela, nog voor ze aan het overheidsgebouw toekwamen. Het betoog dat de stad Lobita in de provincie Benguela ligt verklaart deze tegenstrijdigheid aldus niet.

Met betrekking tot het moment waarop verzoekers bevestiging kregen dat zij nog gezocht werden door de Angolese autoriteiten, na hun ontsnapping uit detentie, lopen hun verklaringen opnieuw uiteen. Zo verklaarde eerste verzoeker dat hij in Angola veronderstelde dat hij nog gezocht werd, aangezien men niet uit de gevangenis kan ontsnappen zonder gezocht te worden en hij pas in België zekerheid verkreeg dat men hem inderdaad zocht, omdat hij van ex-collega's hoorde dat zijn naam verspreid werd naar verschillende militaire bases. Tweede verzoeker daarentegen stelde dan weer dat zij in Luanda (Angola) reeds contact hadden met collega's en hoorden dat men naar hen op zoek was. Aangezien verzoekers beweren samen opgesloten te zijn geweest, zich samen vrijgekocht te hebben en samen ondergedoken te zijn, kan niet worden ingezien hoe hun verklaringen op dit vlak van elkaar kunnen verschillen. Het argument dat zij op een verschillend moment vernomen hebben dat ze gezocht werden houdt dan ook geen steek.

Ook over de opleiding die verzoekers in Huambo moesten volgen, zijn hun verklaringen tegenstrijdig, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaring deelgenomen te hebben aan de arrestatie van Kalupeteka. Eerste verzoeker verklaarde immers dat hij zes maanden in Huambo verbleef en er zes maanden lang een opleiding volgde en dat de opleiding bezig was toen zij plots op missie moesten om Kalupeteka te arresteren waarna de opleiding nadien gewoon verder liep. Eerste verzoeker bevestigde voorts dat tweede verzoeker eveneens deelnam aan deze opleiding. Dit alles staat in schril contrast met de verklaringen van tweede verzoeker die eveneens verklaarde dat zij naar Huambo gingen om een opleiding van drie maanden te volgen, maar dat deze opleiding uiteindelijk niet heeft plaatsgevonden.

Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud herhaalde tweede verzoeker zelfs dat zij zaten te wachten tot de opleiding zou plaatsvinden op het moment dat zij op missie gestuurd werden om Kalupeteka te arresteren. Waar eerste verzoeker thans te kennen geeft dat hij het had over een "recyclage" die georganiseerd werd op het moment dat zij moesten vertrekken om Kalupeteka te gaan arresteren en tweede verzoeker aanvoert dat hij het had over een andere opleiding met betrekking tot het bekomen van een graad, die niet heeft plaatsgevonden, beperken zij zich tot een *post factum* betoog dat geen enkele grond vindt in de notities van hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tweede verzoeker gaf bovendien te kennen dat zij in afwachting van de opleiding moesten werken (administratief dossier tweede verzoeker, stuk 8, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Bijgevolg blijven de tegenstrijdige verklaringen desbetreffend onverminderd gehandhaafd.

Met betrekking tot de militaire training die verzoekers in Bengo gevolgd zouden hebben, stelt de Raad vast dat verzoekers in hun verzoekschriften vasthouden aan de verklaringen van eerste verzoeker stellende dat zij in hetzelfde bataljon, dezelfde compagnie, maar een verschillende peloton zaten, terwijl tweede verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat zij samen in het tweede bataljon zaten, maar in een andere compagnie en in een ander peloton. Door nu te kiezen voor één versie van de tegenstrijdige verklaringen verschonen noch verklaren zij deze.

Waar verzoekers aangeven dat zij militairen waren, wat niet wordt betwist, dat hun verklaringen met betrekking tot de structuur van de militaire eenheden eensluidend zijn en zij hun verklaringen omtrent hun arrestatie en detentie herhalen, wordt opgemerkt dat dit geen enkele afbreuk doet aan voormelde tegenstrijdigheden. Evenmin kan het betoog dat de arrestatie van Kalupeteka een grote indruk heeft gemaakt de gedane vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De voormelde vaststellingen zijn geen details of misverstanden, maar hebben betrekking op de kern van het asielrelaas. Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan het door verzoekers voorgehouden asielrelaas, noch aan hun verklaringen samen in het leger te zijn geweest en samen te zijn gedeserteerd.

3.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekers tonen ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF